

Til § 11.

Bl. a. under hensyn til, at udlevering efter forslaget ikke i noget tilfælde kan ske, uden at der af justitsministeren er truffet beslutning derom, er der ikke i forslaget optaget en regel, der svarer til § 8, stk. 1, i den nordiske udleveringslov, og som angiver, hvilke myndigheder der kan fremsætte anmodning om udlevering.

Sådanne anmodninger udfærdiges i praksis af vedkommende justitsministerium og sendes, hvis ikke andet er aftalt med den pågældende stat, ad diplomatisk vej til det danske justitsministerium.

Udover de oplysninger m. v., der nævnes i § 11, bør anmodningen som anført i § 8, stk. 2, i den nordiske udleveringslov indeholde oplysning om den pågældendes nationalitet og hans opholdssted her i landet samt sådanne oplysninger, som i øvrigt er nødvendige til bestemmelse af hans identitet. Det er dog fundet unødvendigt at optage nogen udtrykkelig bestemmelse herom i loven.

Til § 12.

Hvis det umiddelbart af udleveringsanmodningen fremgår, at betingelserne for udlevering ikke er opfyldt, f. eks. fordi en handling svarende til den pågældende lovovertrædelse ikke efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år, jfr. forslagens § 3, stk. 1, skal justitsministeriet uden videre afslå anmodningen. Det samme gælder, hvis ministeriet allerede på det foreliggende grundlag måtte finde, at anmodningen af andre grunde ikke bør imødekommes.

Bortset fra sådanne tilfælde skal udleveringsanmodningen efter § 12 tilstilles politiet på det sted, hvor den, som søges udleveret, opholder sig. På tilsvarende måde som efter § 9 i den nordiske udleveringslov foretager politiet herefter straks den fornødne undersøgelse til afgørelse af, om betingelserne for udlevering er opfyldt.

Henvisningen i paragraffens sidste punktum til retsplejelovens almindelige regler omfatter ligesom den tilsvarende bestemmelse i den nordiske udleveringslov ikke blot retsplejelovens bestemmelser om fremgangsmåden ved undersøgelsen, men også reglerne om erstatning for uforskyldt anholdelse og fængsling.

Til § 13.

Denne bestemmelse svarer til § 11, 1. pkt., i den nordiske udleveringslov.

Allerede på dette stadium af udleveringssagen vil grundlaget for den ønskede udlevering blive gjort til genstand for en vis foreløbig domstolsprøvelse, idet f. eks. fængsling ikke kan anvendes,

hvis retten på det foreliggende grundlag finder, at betingelserne for udlevering ikke er til stede.

En fuldstændig prøvelse forudsættes efter forslaget dog først at kunne kræves efter afslutningen af den politimæssige undersøgelse og justitsministerens beslutning om udlevering, jfr. forslagens § 16.

Efter § 11, 2. pkt., i den nordiske udleveringslov kan retten ved afgørelsen af, om betingelserne for anvendelsen af et af de i bestemmelsen omtalte retsmidler (beslaglæggelse, ransagning, anholdelse og fængsling) er opfyldt, lægge den foreliggende udenlandske retsafgørelse til grund uden yderligere prøvelse af beviserne for den pågældendes skyld.

En hertil svarende bestemmelse er ikke optaget i det foreliggende forslag. Som anført i bemærkningerne til forslagens § 1, stk. 5, følger det imidlertid af denne bestemmelse, at den udenlandske dom eller beslutning om anholdelse eller fængsling også efter det foreliggende forslag bør lægges til grund uden nærmere prøvelse af skyldspørgsmålet, medmindre det på grund af særlige omstændigheder må antages, at dommen eller beslutningen savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag.

Til § 14.

Bestemmelserne i denne paragraf svarer til § 12 i den nordiske udleveringslov.

Til § 15.

Medens udlevering efter § 13, stk. 1, i den nordiske udleveringslov kan iværksættes af politiet, hvis den, som ønskes udleveret, i et retsmøde meddeler samtykke hertil, og det findes utvivlsomt, at betingelserne for udlevering er opfyldt, skal spørgsmålet om udlevering efter § 15, stk. 1, i det foreliggende forslag i alle tilfælde forelægges justitsministeren til afgørelse.

Hvis der træffes beslutning om udlevering, har den, der efter beslutningen skal udleveres, efter § 16 adgang til at få beslutningens lovlighed prøvet af retten. Det foreslås derfor i § 15, stk. 2, at han, samtidig med, at der gives ham meddelelse om beslutningen, skal gøres bekendt med adgangen til domstolsprøvelse og fristen herfor.

Til §§ 16-17.

Når den politimæssige undersøgelse er afsluttet, og justitsministeren har truffet beslutning om udlevering, kan den, som efter beslutningen skal udleveres, inden 3 dage efter, at han har fået meddelelse om beslutningen, forlange, at spørgsmålet om beslutningens lovlighed indbringes for retten på det sted, hvor han opholder sig. Hvis særlige omstændigheder taler derfor, skal justitsministeren